

Peter Krapotkin

Eyvind Johnsson

1929

I.

Jag sitter och läser en grå volym,
den synes mig lik en bikt,
som viker bort från dagens kutym
- en stor och levande dikt.

Jag sitter och läser en grå, grå bok
och vänder blad efter blad,
där tidsmörkrets svarta, tunga dok
rivs sönder rad efter rad.

Och ur bokens ram går fram en gestalt
- en åldring med blida drag
att det, som mig förr syntts mörkt och kallt
blir varm och glittrande dag.

II.

- Jag ser mig med ens på all världens torg
med allt världens folk omkring
och hör en röst med kärlek och sorg
tälja dem märkliga ting.

Det klingar en stämma skälvande vek;
den talar om folkens nöd.
En röst, som är lik en vårvinds smek,
ropar på rätten till bröd.

Den växer och sväller i kraft och klang
och blir en dånande sång,
som underligt ensam lyssna tvang
oss alla - en enda gång,
då den gisslar släktet för onda år;
dess fega och fula värld
när den skonlöst skam och nesa slår,
med andens blixtrande svärd.

När den visar oss hän mot nya land
bak tidernas grova brott,
där män'ska och män'ska, hand i hand
rättfärdigheten ha nått...
- Och jag känner skammens färg på min kind
då jag hör den gamles ord.
När jag ser vår tid, irrande blind
bland alla fador och mord...

III.

Jag läser en bok och söker ett svar
på frågan långt ifrån:
Vem han var? Åh, gosse! Vet han var
en seklernas store son!

Det Anarkistiska Biblioteket

Eyvind Johnsson
Peter Krapotkin
1929

Tidningen Brand #50 1929

www.anarkistiskabiblioteket.se